

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Β΄ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΤΟΥΣ/ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ

1. Στην αρχή της σχολικής χρονιάς και μέσα στις δύο πρώτες εβδομάδες από την έναρξη των μαθημάτων συνιστάται οι εκπαιδευτικοί να προβούν σε διαγνωστική αξιολόγηση μέσω δοκιμασίας-τεστ (δοκιμασίας επιπέδου), διάρκειας μίας (1) διδακτικής ώρας, που επιτρέπει τον προσδιορισμό των προϋπαρχουσών γνώσεων, αλλά και των ελλείψεων – κενών, ώστε να προσαρμόσουν κατάλληλα τη διδασκαλία. Το διαγνωστικό τεστ διεξάγεται χωρίς προειδοποίηση των μαθητών/τριών και δε λαμβάνεται υπόψη στην αξιολόγηση της επίδοσής τους. Για την επανάληψη και κάλυψη των κενών είναι σκόπιμο οι εκπαιδευτικοί να αξιοποιούν κάθε κείμενο.
2. Κρίνεται σημαντική η αξιοποίηση των κειμένων του *Επιμέτρου* (παράλληλων κειμένων), προκειμένου οι μαθητές/τριες να κατανοήσουν βαθύτερα το περιεχόμενο του κειμένου αναφοράς, το αξιακό σύστημα που αυτό προβάλλει, καθώς και το ιστορικοκοινωνικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται.
3. Η διδασκαλία των επιμέρους γραμματικοσυντακτικών φαινομένων είναι κειμενοκεντρική. Οι μαθητές/τριες έρχονται σε επαφή με την αρχαία γλώσσα μέσα από τα αρχαία κείμενα και με τρόπο διερευνητικό μαθαίνουν τα γραμματικά και συντακτικά φαινόμενα της γλώσσας. Κατά τη διδασκαλία ενδείκνυται οι μαθητές/τριες να φέρνουν μαζί τους και τα βιβλία αναφοράς (Γραμματική - Συντακτικό) και να τα χρησιμοποιούν, όταν και όπου χρειάζεται, με την καθοδήγηση του/της εκπαιδευτικού. Στο πλαίσιο αυτό, κρίνεται σκόπιμο ο/η εκπαιδευτικός να ενημερώνει από το προηγούμενο μάθημα τους/τις μαθητές/τριες ότι στο επόμενο θα πρέπει να έχουν μαζί τους το βιβλίο είτε της γραμματικής, είτε του συντακτικού, ανάλογα με το φαινόμενο που θα μελετήσουν μέσα στο κείμενο. Στην περίπτωση που δίνεται μεταφρασμένο κείμενο ως κείμενο αναφοράς, συνιστάται η κατά το δυνατόν πιστότερη απόδοση του αρχαίου κειμένου.
4. Σε κάθε ενότητα, είναι σημαντικό η διδασκαλία των επιμέρους γραμματικοσυντακτικών ή ετυμολογικών και λεξιλογικών φαινομένων να συνδέεται με αναφορές και παραδείγματα στη ν.ε. Επίσης, προτείνεται η πορεία από το γνωστό προς στο άγνωστο, από τη συγχρονία στη διαχρονία.
5. Από τις ασκήσεις του σχολικού εγχειριδίου συνιστάται να προτιμώνται αυτές που ζητούν την αναγνώριση τύπων της α.ε. οι οποίοι δεν έχουν επιβιώσει στη ν.ε. (με τη μορφή ερωτήσεων κλειστού τύπου: πολλαπλής επιλογής, συμπλήρωσης κενών, αντιστοίχισης) και την παραγωγή τύπων οι οποίοι έχουν επιβιώσει στη ν.ε. (με ασκήσεις μετασχηματισμού λέξεων εντός φράσεων ως προς τον αριθμό, τη φωνή, τον χρόνο, την πτώση).

6. Συνιστάται η διόρθωση των ασκήσεων να γίνεται στην τάξη από τους ίδιους τους μαθητές με αξιοποίηση και των βιβλίων αναφοράς. Οι ασκήσεις που προτείνονται από τα βιβλία του μαθητή είναι ενδεικτικές και όχι υποχρεωτικές. Ιδιαίτερως για τα ετυμολογικά και γραμματικοσυντακτικά φαινόμενα που διδάσκονται στη Β΄ Γυμνασίου, είναι αναγκαία η επιλογή ασκήσεων και από άλλες ενότητες και ενθαρρύνεται η δημιουργία ασκήσεων από τους/τις εκπαιδευτικούς, σε αντιστοιχία με τα διδασκόμενα αντικείμενα και τις ανάγκες των μαθητών/τριών. Ο/η εκπαιδευτικός μπορεί να αξιοποιήσει τις ασκήσεις του σχολικού βιβλίου μέσα στην τάξη κατά την ώρα της διδασκαλίας ή/και τις διαδραστικές ασκήσεις, για τις οποίες υπάρχει σύνδεσμος στο [εμπλουτισμένο](#) βιβλίο του μαθητή.

7. Από την υποενότητα «Λεξιλογικά» (B1) διδάσκεται η 2^η και η 3^η στήλη του πίνακα, με έμφαση στις λέξεις που χρησιμοποιούνται και στη νέα ελληνική. Για άσκηση στο λεξιλόγιο των ενότητων, βλ. ενδεικτικά διδακτικά σενάρια στο αποθετήριο εκπαιδευτικών σεναρίων «[Πρωτέας](#)». Για παράδειγμα: εμπέδωση της λεξιλογικής οικογένειας του ρ. [λέγω](#) (2^η ενότητα) (<http://proteas.greek-language.gr/scenario.html?sid=113>), λεξιλόγιο για το ρ. [πείθω](#) (6^η ενότητα) (<http://proteas.greek-language.gr/scenario.html?sid=1465>).

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Από το διδακτικό βιβλίο «*Αρχαία Ελληνική Γλώσσα Β΄ Γυμνασίου*» των Α. Παπαθωμά, Μ. Γαλάνη-Δράκου, Β. Καμπουρέλλη, Ε. Λουτριανάκη, δε θα διδαχθούν οι ενότητες 1, 10, 15, 17, 18. Οι υπόλοιπες δεκατρείς (13) ενότητες θα διδαχθούν κατά τη περίοδο “Σεπτεμβρίου-Μαΐου” ως ακολούθως:

ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ				
	ΣΚΟΠΟΣ	ΜΕΣΟ	ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ	ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ
	Να διερευνήσουν οι εκπαιδευτικοί σε ποιον βαθμό οι μαθητές/τριες διαθέτουν τις	Δοκιμασία – τεστ που περιλαμβάνει σύντομο, εύληπτο κείμενο και ερωτήσεις επιλογής των εκπαιδευτικών.	Επιλέγονται ερωτήσεις που αποτιμούν τον βαθμό κατανόησης του κειμένου αλλά και κατάκτησης βασικών γνώσεων του συστήματος της α.ε. (λεξιλογικών, ετυμολογικών, μορφολογικών, συντακτικών). Σύμφωνα με τα προσδοκώμενα μαθησιακά αποτελέσματα της Α΄	1

	<p>γνώσεις και τις δεξιότητες που απαιτούνται για την κατάκτηση των νέων στόχων μάθησης, ώστε να προσαρμόσουν κατάλληλα τις διδακτικές και μαθησιακές διαδικασίες.</p>		<p>Γυμνασίου, αυτές αφορούν κυρίως την ικανότητα ν' αναγνωρίζουν:</p> <p>Τους τύπους των ουσιαστικών και επιθέτων της α' και β' κλίσης και ιδιαίτερος τη δοτική.</p> <p>Τους ρηματικούς τύπους των χρόνων της οριστικής της ενερ. φωνής και ιδιαίτερος τους τύπους του παρακειμένου, όπου παρουσιάζεται το φαινόμενο του αναδιπλασιασμού.</p> <p>Τα απαρέμφατα και τις μετοχές, τα οποία εμφανίζονται στη ν.ε. γλώσσα με διαφορετική μορφή.</p> <p>Τους τύπους των προσωπικών αντωνυμιών και της δεικτικής αντωνυμίας <i>οὗτος, αὕτη, τοῦτο</i> και να τους συνδέουν με την κλίση του ρήματος.</p> <p>Απλές δομές στο αρχαίο κείμενο αντίστοιχες με εκείνες της ν.ε. (υποκείμενο/Ονοματική Φράση, ΟΦ – κατηγορημα/Ρηματική Φράση, ΡΦ)</p> <p>Λέξεις που παράγονται από κοινή ρίζα.</p>		
<p>ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΕΔΩΣΗ ΓΝΩΣΗΣ – ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΝΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΧΩΝ</p>					
<p>ΕΝΟΤΗΤΕΣ</p>	<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ</p>	<p>ΚΕΙΜΕΝΑ</p>	<p>ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ</p>	<p>ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝ ΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ</p>	<p>ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΩΡΕΣ</p>
	<p>1. Να έλθουν οι μαθητές/τριες σε</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 14 σχ.</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p>		

<p>2^η</p>	<p>επαφή με ένα απλό ιστορικό / αφηγηματικό κείμενο.</p> <p>2. Να κατανοήσουν το περιεχόμενο του (το ιστορικό γεγονός, στο οποίο αναφέρεται, την προσωπικότητα του πρωταγωνιστή) και να έλθουν σε επαφή με τη χρήση των ιστορικών χρόνων ως τεχνική ιστορικής αφήγησης.</p> <p>3. Να γνωρίσουν τη διαδικασία σύνθεσης των λέξεων στην α.ε. και να τη συσχετίσουν με τη ν.ε. γλώσσα.</p> <p>4. Να εξοικειωθούν με την κλίση</p>	<p>βιβλίου)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Με αφόρμηση τις ιστορικές γνώσεις των μαθητών/τριών και με τη χρήση των γλωσσικών σχολίων, ο/η εκπαιδευτικός υποστηρίζει τους/τις μαθητές/τριες για να προσπελάσουν νοηματικά το κείμενο. - Οι μαθητές/τριες συζητούν τις ιδέες και τα νοήματα του κειμένου, αξιοποιώντας τα σχόλια και τις ερωτήσεις των σελ. 15, 16. - Συνιστάται να γίνει αναφορά στην αφηγηματική τεχνική των ιστορικών κειμένων (χρήση ιστορικών χρόνων, ιστορικός ενεστώτας) μέσα από την αναγνώριση των ρημάτων του κειμένου. 	<p>Οι μαθητές/τριες σε ομάδες εντοπίζουν και καταγράφουν τις σύνθετες λέξεις στο κείμενο. Με παράλληλη αναφορά στα συναφή φαινόμενα της ν.ε., καθοδηγούνται στην κατανόηση της σύνθεσης ως δεύτερου, μετά την παραγωγή, μηχανισμού εμπλουτισμού της γλώσσας.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Γ' κλίση ουσιαστικών.</p> <p>Με αφόρμηση την επισήμανση τύπων τριτόκλιτων ουσιαστικών που υπάρχουν στο κείμενο (<i>βασιλέως, τούς Έλληνας, τήν δύναμιν κ.ά.</i>), ο/η εκπαιδευτικός εισάγει τους/τις μαθητές/τριες στη γ' κλίση ουσιαστικών, τα γενικά της χαρακτηριστικά και στη συνέχεια, επικεντρώνεται στα:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Καταληκτικά διπλόθεμα (-ις, -εως) και μονόθεμα (-εύς, -έως). (Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α' Γυμνασίου, σελ. 95-96). 2. Συμφωνόληκτα αφωνόληκτα και ημιφωνόληκτα, μονόθεμα και διπλόθεμα. 	<p>6</p> <p>Ο/η εκπαιδευτικός έχει τη δυνατότητα να προτείνει δικές του/τις ασκήσεις κατά την κρίση του/της ή ακόμη να χρησιμοποιήσει :</p> <p>- ασκήσεις του σχ. εγχειριδίου</p>
----------------------	--	--	--	---

	<p>φωνηεντόληκτων και συμφωνόληκτων ουσιαστικών της γ' κλίσης και να αναγνωρίζουν μέσα σ' ένα κείμενο τους τύπους τους.</p> <p>5. Να εμπεδώσουν τον σχηματισμό της μέσης φωνής των βαρύτονων ρημάτων και να αναγνωρίζουν ρηματικούς τύπους της οριστικής ενεστώτα, παρατατικού, μέλλοντα μέσης φωνής.</p>		<p>Οριστική ενεστώτα, παρατατικού και μέλλοντα απαρέμφατο, μετοχή βαρύτονων ρημάτων μ.φ. και οριστική μέλλοντα του ρ. <i>είμι</i>.</p> <p>Με αφετηρία τύπους μέσης φ. από το κείμενο (<i>διακελεύεται, ταραύονται, έβουλεύετο</i>), ο/η εκπαιδευτικός εξοικειώνει τους/τις μαθητές/τριες:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. με τον τρόπο σχηματισμού της μέσης φωνής των βαρύτονων ρημάτων στην οριστική του ενεστώτα, παρατατικού και μέλλοντα, 2. με τον σχηματισμό του απαρεμφάτου και της μετοχής στους χρόνους αυτούς, 3. με την οριστική μέλλοντα του <i>είμι</i>. <p>(Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α' Γυμνασίου: 14^η ενότητα σελ. 111-112, 15^η ενότητα σελ. 118: οριστική παρατατικού, 17^η ενότητα σελ. 131: απαρέμφατα και μετοχές ενεστώτα - μέλλοντα).</p>	<p>της Α' Γυμνασίου:</p> <p>σελ. 97: 1-5 (για τα ουσιαστικά σε -ις, -εως και εύς, -έως) σελ. 113: 8</p> <p>σελ. 119: 6 (εκτός τύπων αορ.)</p> <p>- ασκήσεις από το σχ. εγχειρίδιο της Β' Γυμνασίου:</p> <p>σελ. 16: 1-4</p> <p>σελ. 19: 1-3</p> <p>σελ. 20, 21: 1, 2, 4.</p>	
3 ^η	<p>1. Να διερευνήσουν την έννοια της αντικειμενικότητας στην Ιστορία και τις</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 22 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Λόγω της αυξημένης δυσκολίας του</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Εξηγείται η λειτουργία της σύνθεσης ουσιαστικών από ουσιαστικά ως πρώτο</p>		6

	<p>αντιλήψεις αρχαίων συγγραφέων για το καθήκον του ιστορικού.</p> <p>2. Να γνωρίσουν πώς λειτουργεί η διαδικασία της σύνθεσης ουσιαστικών με πρώτο συνθετικό ουσιαστικό και να μπορούν να τα αναγνωρίζουν σε ένα κείμενο.</p> <p>3. Να εξοικειωθούν με τον σχηματισμό αφωνόληκτων και ημιφωνόληκτων ουσιαστικών της γ' κλίσης και να αναγνωρίζουν μέσα σε ένα κείμενο τους τύπους τους.</p> <p>4. Να αναγνωρίζουν</p>	<p>κειμένου δίνεται από τον/την εκπαιδευτικό μετάφραση όσο το δυνατόν πιο πιστή.</p> <p>- Οι μαθητές/τριες παρακινούνται να συγκρίνουν τη μετάφραση με το αρχαίο κείμενο (σελ. 22) και να συνειδητοποιήσουν μέσα από τη σύγκριση τις λειτουργίες του απαρεμφάτου και τη διαφοροποίηση στον τρόπο που αυτές επιτελούνται στη ν.ε.: δηλ. το απαρέμφατο στη νεοελληνική ως ουσιαστικό ή ως δευτερεύουσα πρόταση.</p> <p>- Ως προς το περιεχόμενο, εκτός από τα σχόλια και τις ερωτήσεις του βιβλίου, μπορούν να αξιοποιηθούν τα παράλληλα κείμενα της ενότητας, καθώς και άλλες αναφορές σε ιστορικούς συγγραφείς της αρχαιότητας, κατά την κρίση του διδάσκοντος.</p> <p>Το δεύτερο και το τρίτο παράλληλο κείμενο θα αξιοποιηθούν στη διδασκαλία των γραμματικοσυντακτικών</p>	<p>συνθετικό. Για αφόρμηση στη διδασκαλία μπορεί να δοθούν παραδείγματα από τη ν.ε. γλώσσα.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Γ' κλίση ουσιαστικών.</p> <p>Οι μαθητές/τριες εξοικειώνονται με την κλίση:</p> <p>1. Ακατάληκτων διπλόθεμων σε -ων, -οντος.</p> <p>Αξιοποιώντας ως αφόρμηση τις μετοχές <i>όνομάσων, νέμων</i> και <i>λέγων</i> του τρίτου παράλληλου κειμένου και επισημαίνοντας τη μορφολογική αντιστοιχία τους με τα τριτόκλιτα ακατάληκτα διπλόθεμα ουσιαστικά σε -ων, -οντος, ο/η εκπαιδευτικός εξοικειώνει τους/τις μαθητές/τριες με την κλίση των ουσιαστικών αυτών, παροτρύνοντάς τους σε συγκριτικές παρατηρήσεις με τη ν.ε.</p> <p>(Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α' Γυμνασίου, σελ. 111).</p> <p>2. Ημιφωνόληκτων υγρόληκτων και σιγμόληκτων αρσενικών και ουδετέρων. Επισημαίνεται και εδώ η συνάφεια με τύπους της ν.ε.</p>	<p>Ο/η εκπαιδευτικός έχει τη δυνατότητα να προτείνει δικές του ασκήσεις κατά την κρίση του ή ακόμη να χρησιμοποιήσει :</p> <p>- ασκήσεις του σχ. εγχειριδίου της Α' Γυμνασίου: σελ. 113: 2</p> <p>σελ. 119: 6 α, γ</p> <p>σελ. 125: 5)</p> <p>- ασκήσεις από το σχ. εγχειρίδιο της Β' Γυμνασίου: σελ. 23: 1-4</p>	
--	--	---	--	---	--

	<p>ρηματικούς τύπους της οριστικής αορίστου, παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ., καθώς και των ονοματικών τύπων τους.</p> <p>5. Να αντιληφθούν τη συντακτική λειτουργία του απαρεμφάτου και της μετοχής στον α.ε. λόγο.</p>	<p>φαινομένων.</p>	<p>Οριστική αορίστου, παρακειμένου και υπερσυντελικού μ.φ.</p> <p>Με αφετηρία τύπους αορίστου και παρακειμένου μ.φ. από το δεύτερο και το τρίτο παράλληλο κείμενο (<i>ἀπεκρύψατο, ξυνεγράψατο και πέπρακται</i>), οι μαθητές/τριες προσδιορίζουν τον τρόπο σχηματισμού της μέσης φωνής των βαρύτονων ρημάτων στην οριστική αορίστου, παρακειμένου και υπερσυντελικού, καθώς και τον σχηματισμό του απαρεμφάτου και της μετοχής των χρόνων αυτών.</p> <p>(Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α΄ Γυμνασίου, 15^η σελ. 118, 16^η ενότητα σελ. 124, 17^η ενότητα σελ 131).</p> <p>3. Σύνταξη.</p> <p>Η σύνδεση προτάσεων ή όρων πρότασης δε θα διδαχθεί.</p> <p>Αντ' αυτού θα διδαχθεί το υποκείμενο απαρεμφάτου και μετοχής (Υλη μεταφερόμενη</p>	<p>σελ. 24: 1-3</p> <p>σελ. 3, 5.</p>	
--	---	--------------------	--	---------------------------------------	--

			<p>από το βιβλίο της Α΄ Γυμνασίου, σελ. 132).</p> <p>Με αφόρμηση την αναγνώριση απαρεμφάτων και μετοχών στο κείμενο και ανακαλώντας στοιχεία από την ύλη της Α΄ Γυμνασίου, καθοδηγούνται οι μαθητές/τριες να διαπιστώσουν και να κατανοήσουν τη λειτουργία του απαρεμφάτου και της μετοχής στον α.ε. λόγο. Μέσα από παραδείγματα επισημαίνεται το φαινόμενο της ταυτοπροσωπίας και της ετεροπροσωπίας.</p> <p>Η διδακτική προσέγγιση από τη μετάφραση στο πρωτότυπο βοηθά στην αναγνώριση και κατανόηση της ιδιαιτερότητας του απαρεμφάτου, σε αντίστιξη με την αναλυτικότητα του ν.ε. λόγου. Παράλληλα, βοηθά να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές/τριες τη συνάφεια με τη ν.ε.</p>		
4 ^η	<p>1. Να απολαύσουν οι μαθητές/τριες μια φανταστική ιστορία και να τη συνδέσουν με άλλες γνώριμες τους ιστορίες, π.χ. με τα έργα</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 30 σχ. βιβλίου)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Με τη χρήση των γλωσσικών σχολίων, οι μαθητές/τριες υποστηρίζονται για να προσπελάσουν νοηματικά το κείμενο. - Συζητούν τις ιδέες και τα νοήματα του 	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Εξηγείται η λειτουργία της σύνθεσης ουσιαστικών με πρώτο συνθετικό επίθετο. Για αφόρμηση στη διδασκαλία μπορεί να δοθούν παραδείγματα από τη ν.ε. γλώσσα.</p>	<p>Σελ. 32: 1-3</p> <p>Σελ. 33: 1, 2</p> <p>Σελ. 34-35: 1-3</p>	3

	<p>«επιστημονικής φαντασίας» της εποχής μας.</p> <p>2. Να μάθουν πώς λειτουργεί η διαδικασία της σύνθεσης ουσιαστικών με πρώτο συνθετικό επίθετο και να τα αναγνωρίζουν σε ένα κείμενο.</p> <p>3. Να γνωρίσουν την κλίση των τριτόκλιτων επιθέτων σε -ύς, -εῖα, -ύ και να τα αναγνωρίζουν στο κείμενο. Να συνειδητοποιήσουν τη συνάφεια με τη ν.ε.</p> <p>4. Να εξοικειωθούν με την κλίση</p>	<p>κειμένου με τη βοήθεια των σχολίων και των ερωτήσεων των σελ. 31, 32 και τα συσχετίζουν με άλλα έργα που έχουν παρόμοιο περιεχόμενο (επιστημονική φαντασία, φανταστική λογοτεχνία κ.ο.κ).</p> <p>- Είναι δυνατόν να αξιοποιηθεί το δεύτερο παράλληλο κείμενο της ενότητας (σελ. 147) από μετάφραση και να γίνει επίσης ανάκληση συναφών περιεχομένων από την ύλη της Α΄ Γυμνασίου (Φελλόποδες), κατά την κρίση του/της εκπαιδευτικού.</p>	<p>2. Γραμματική</p> <p>Τριτόκλιτα επίθετα.</p> <p>Εντοπίζοντας οι μαθητές/τριες στο κείμενο τριτόκλιτα επίθετα, τα αντιπαραβάλλουν με την απόδοσή τους στη ν.ε. Στη συνέχεια και με τη χρήση του βιβλίου της Γραμματικής διδάσκονται την κλίση επιθέτων σε -ύς, -εῖα, -ύ.</p> <p>Γ΄ κλίση ουσιαστικών.</p> <p>Ουδέτερα ακατάληκτα μονόθεμα οδοντικόληκτα σε -α, -ατος.</p> <p>Επισημαίνοντας στο κείμενο τον τύπο «τό σώμα» και εκκινώντας από την κλίση του ουσιαστικού στη ν.ε., οι μαθητές/τριες/τριες εξοικειώνονται με την κλίση ουδέτερων ακατάληκτων μονόθεμων οδοντικόληκτων σε -α, -ατος, (Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α΄ Γυμνασίου, σελ. 96).</p> <p>Η Υποτακτική ενεστώτα και αορίστου</p>	<p>Σελ. 36: 1, 2.</p>	
--	---	--	---	-----------------------	--

	ουδέτερων ακατάληκτων μονόθεμων οδοντικόληκτων σε - α, -ατος.		μεταφέρεται στην επόμενη ενότητα.		
5 ^η (από την 4 ^η , η υποενότητα Γ2, σελ. 35-36)	<p>1. Να εξοικειωθούν οι μαθητές/τριες με ένα απλό εκκλησιαστικό / πατερικό κείμενο και να ανιχνεύσουν το ρητορικό ύφος του αποσπάσματος.</p> <p>2. Να έλθουν σε επαφή με το κοινωνικό περιεχόμενο των πατερικών κειμένων και να συνειδητοποιήσουν το διαχρονικό ενδιαφέρον της θεματικής τους, εν προκειμένω της</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 38 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Με τη βοήθεια των γλωσσικών σχολίων οι μαθητές/τριες προσεγγίζουν νοηματικά το κείμενο.</p> <p>- Με τη βοήθεια των ερμηνευτικών σχολίων και των ερωτήσεων της σελ. 39, αλλά και το παράλληλο κείμενο της σελ. 148, γίνεται συζήτηση πάνω στις ιδέες του κειμένου και τη διαχρονική τους αξία.</p> <p>- Μέσα από την κατανόηση του περιεχομένου αλλά και των μορφολογικών στοιχείων του κειμένου οι μαθητές/τριες ανιχνεύουν τον ρητορικό/παραινετικό του χαρακτήρα.</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Εξηγείται η λειτουργία της σύνθεσης ουσιαστικών με πρώτο συνθετικό ρήμα. Για αφόρμηση στη διδασκαλία μπορεί να δοθούν παραδείγματα από τη ν.ε. γλώσσα.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Υποτακτική ενεστώτα, αορίστου, παρακειμένου ε.φ. βαρύτονων ρημάτων και υποτακτική ενεστώτα του <i>είμι</i>.</p> <p>Επισημαίνονται οι τύποι υποτακτικής των κειμένων (ενότητας, παράλληλο) και η λειτουργία της συγκεκριμένης έγκλισης μέσα στο κείμενο (παραινετικός λόγος).</p> <p>Διδάσκεται η κλίση της υποτακτικής όλων των χρόνων των βαρύτονων ρημάτων της ε.φ. και η</p>	<p>Σελ. 36-37: 3-6</p> <p>Σελ. 39: 1-3</p> <p>Σελ. 41: 2, 3</p> <p>Σελ. 41: 1-2</p> <p>Σελ. 43: 3, 4</p>	4

	<p>ελεημοσύνης.</p> <p>3. Να αναγνωρίζουν τα σύνθετα ουσιαστικά με πρώτο συνθετικό ρήμα.</p> <p>3. Να έλθουν σε επαφή με τους τύπους της υποτακτικής ε.φ. και να ανιχνεύσουν τη λειτουργία της στο συγκεκριμένο είδος λόγου.</p>		<p>υποτακτική ενεστώτα του ρήματος <i>είμι</i>.</p> <p>(Σημ. Γενικά για την υποτακτική και την υποτ. ενεστ. και αορ., βλ. 4^η ενότητα, σελ. 35-36.)</p> <p>Η αλληλοπαθητική αντωνυμία και η απρόσωπη σύνταξη δε θα διδαχθούν.</p>		
6 ^η	<p>1. Να προσεγγίσουν οι μαθητές/τριες ένα απλό φιλοσοφικό / πολιτικό κείμενο.</p> <p>2. Να έλθουν σε επαφή με τις ιδέες και τον βίο του κορυφαίου φιλοσόφου Σωκράτη και να γνωρίσουν</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 44 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Δίνεται από τον/την εκπαιδευτικό μετάφραση του κειμένου όσο το δυνατόν πιο πιστή.</p> <p>- Με τη βοήθεια των σχολίων και των ερωτήσεων των σελ. 45, 46 και τις ιστορικές γνώσεις για τον Σωκράτη, γίνεται συζήτηση πάνω στα περιεχόμενα</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Εξηγείται η λειτουργία της σύνθεσης ουσιαστικών με πρώτο συνθετικό άκλιτες λέξεις. Με αφόρμηση την επισήμανση σύνθετων λέξεων στο κείμενο, οι μαθητές/τριες αναγνωρίζουν σύνθετες λέξεις της α.ε. με α' συνθετικό άκλιτο μέρος του λόγου. Γίνεται αναφορά σε αντίστοιχα σύνθετα της ν.ε.</p>	<p>Σελ. 46: 1-3</p> <p>Σελ. 47-48: 1-3</p> <p>Σελ. 49: 1</p> <p>Σελ. 50-51: 1, 2, 4.</p>	4

	<p>τον διάλογο ως λογοτεχνική μορφή / φιλοσοφική μέθοδο ανάπτυξης ιδεών.</p> <p>3. Να αναγνωρίζουν τα σύνθετα ουσιαστικά με πρώτο συνθετικό άκλιτη λέξη.</p> <p>4. Να κατανοήσουν την κλίση και να αναγνωρίζουν στο κείμενο τριτόκλιτα δικατάληκτα και σιγμόληκτα και ενρινόληκτα επίθετα.</p> <p>5. Να αναγνωρίζουν τους τύπους και να μπορούν να ξεχωρίζουν σημασιολογικά την ερωτηματική αντωνυμία <i>τίς, τίς, τί</i></p>	<p>του κειμένου και ανιχνεύεται η λειτουργία του διαλόγου ως τρόπου έκφρασης και ανάπτυξης ιδεών.</p> <p>- Μπορεί να συζητηθεί η διαχρονική αξία των ζητημάτων που τίγονται στο κείμενο και ιδιαιτέρως οι έννοιες της παιδείας και της εκπαίδευσης, καθώς και ο ρόλος τους στην κοινωνία και την αγωγή των νέων.</p>	<p>2. Γραμματική.</p> <p>Τριτόκλιτα επίθετα.</p> <p>Οι μαθητές/τριες με παραδείγματα από την ν.ε. γλώσσα μαθαίνουν την κλίση των τριτόκλιτων δικατάληκτων επιθέτων σε -ης, -ης, -ες και -ων, -ων, -ον.</p> <p>Ερωτηματική και αόριστη αντωνυμία.</p> <p>Καθοδηγούνται να αναγνωρίζουν τους τύπους της ερωτηματικής <i>τίς, τίς, τί</i> και της αόριστης αντωνυμίας <i>τίς, τίς, τί</i> μέσα στο κείμενο, και ιδιαίτερα να ξεχωρίζουν σημασιολογικά και μορφολογικά τη μία από την άλλη.</p>		
--	---	--	---	--	--

	από την αόριστη <i>τις</i> , <i>τις</i> , <i>τι</i> .				
7 ^η	<p>1. Να έλθουν οι μαθητές/τριες σε επαφή με τις αντιλήψεις των αρχαίων Ελλήνων σχετικά με τις αρετές του ηγέτη και να διερευνήσουν αν οι αρετές αυτές αποτελούν χαρακτηριστικό και των σύγχρονων ηγετών.</p> <p>2. Να διακρίνουν τους τύπους των αναφορικών αντωνυμιών <i>ὅς, ἥ, ὃ</i> και <i>ὅστις, ἣτις, ὃ τι</i>, καθώς και τη σημασιολογική τους διαφορά.</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 52 σχ. βιβλίου)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Θεωρώντας ότι το κείμενο είναι δύσκολο να προσπελαστεί από το πρωτότυπο, δίνεται από τον εκπαιδευτικό στους/στις μαθητές/τριες μετάφραση όσο γίνεται πιο πιστή. - Οι μαθητές/τριες συζητούν τις ιδέες και τα νοήματα του κειμένου, αξιοποιώντας τα σχόλια και τις ερωτήσεις της σελ. 53. <p>Το αρχαίο κείμενο της ενότητας θα αξιοποιηθεί για τη διδασκαλία των γραμματικών φαινομένων.</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Το περιεχόμενο της υποενότητας Β2 θα διδαχθεί στο πλαίσιο της 11^{ης} ενότητας.</p> <p>2. Γραμματική</p> <p>Η ευκτική ενεστώτα, μέλλοντα και αορίστου ε.φ. δε θα διδαχθεί.</p> <p>Εξοικειώνονται οι μαθητές/τριες με τις αναφορικές αντωνυμίες <i>ὅς, ἥ, ὃ</i> και <i>ὅστις, ἣτις, ὃ τι</i>. Ιδιαίτερως καθοδηγούνται στη διάκριση των τύπων της αναφορικής αντωνυμίας από το οριστικό άρθρο, καθώς και του ουδετέρου της αναφορικής αντωνυμίας <i>ὃ τι</i> από τον ειδικό σύνδεσμο <i>ὅτι</i>. Ανάδειξη ομοιοτήτων με τη ν.ε.</p>	<p>Σελ. 53: 1-3</p> <p>Σελ. 54-55: 2,3</p> <p>Σελ. 59: 7, 8</p>	2
	1. Να εξοικειωθούν	Αντί του κειμένου της ενότητας (σελ. 60	1. Ετυμολογικά.		

8 ^η	<p>οι μαθητές/τριες με φιλοσοφικό κείμενο σε συνεχή λόγο. 2. Ξεκινώντας από το περιεχόμενο του κειμένου, να έλθουν σε επαφή με τη φιλοσοφική σκέψη των αρχαίων Ελλήνων, ιδιαιτέρως όσον αφορά τη χρησιμότητα των νόμων και την οργάνωση της πολιτείας.</p> <p>3. Να κατανοήσουν την έννοια του αντικειμένου με έμφαση στην αναγνώριση του άμεσου και του έμμεσου αντικειμένου.</p>	<p>σχ. βιβλίου) θα διδαχθεί το παράλληλο κείμενο της ενότητας (σελ. 150 σχ. βιβλίου).</p> <p>- Με τη χρήση των γλωσσικών σχολίων, οι μαθητές/τριες μπορούν να προσπελάσουν νοηματικά το κείμενο και να συζητήσουν το περιεχόμενό του.</p> <p>- Το κείμενο είναι πρόσφορο για διαθεματική προσέγγιση. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αφόρμηση μυθολογικές αφηγήσεις γνωστές στους/στις μαθητές/τριες και να ανακληθούν γνώσεις από τη διδασκαλία των ομηρικών επών ή/και από την αρχαία ιστορία.</p>	<p>Το περιεχόμενο της υποενότητας Β2 θα διδαχθεί στο πλαίσιο της 11^{ης} ενότητας.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Η ευκτική ενεστώτα του ρ. <i>είμι</i> και η ευκτική παρακειμένου των βαρύτονων ρημάτων ε.φ. δε θα διδαχθούν.</p> <p>Τα αφωνόληκτα τρικατάληκτα επίθετα σε <i>-ας, -ασα, -αν</i> δε θα διδαχθούν.</p> <p>3. Σύνταξη.</p> <p>Αντικείμενο.</p> <p>Ξεκινώντας από την αναγνώριση αντικειμένων στο κείμενο, οδηγούνται οι μαθητές/τριες στη διάκριση του αντικειμένου σε άμεσο και έμμεσο, προχωρώντας από τη σημασία των λέξεων στην τυποποίηση. Η αντιπαραβολή με τη ν.ε. ενδείκνυται για την καλύτερη κατανόηση.</p>	<p>Σελ. 151: 1, 2</p> <p>Σελ. 63: 1, 2</p> <p>Σελ. 66-67: 7, 8, 9, 10</p>	2
	1. Να έλθουν οι μαθητές/τριες σε	Το κείμενο της ενότητας (σελ. 68 σχ.	1. Ετυμολογικά.		

9 ^η	<p>επαφή με μια διήγηση ανεκδοτολογικού χαρακτήρα.</p> <p>2. Να αντιληφθούν τη σπουδαιότητα του θεσμού των Ολυμπιακών Αγώνων στην αρχαιότητα.</p> <p>3. Να γνωρίσουν στοιχεία αναφορικά με τη θέση της γυναίκας στον αρχαιοελληνικό κόσμο.</p> <p>4. Να κατανοήσουν τη συντακτική λειτουργία της μετοχής, ως ιδιαίτερο στοιχείο διαφοροποίησης της α.ε. σε σχέση με τη ν.ε.</p>	<p>βιβλίου)</p> <ul style="list-style-type: none"> - Με τη βοήθεια ενός διαγράμματος, μπορούν οι μαθητές/τριες να προσπελάσουν νοηματικά το κείμενο. - Το κείμενο είναι πρόσφορο για διαθεματική προσέγγιση, ανακαλώντας και αξιοποιώντας γνώσεις των μαθητών από την Ιστορία, τη Φυσική Αγωγή και τα σύγχρονα δεδομένα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. - Μπορεί να συζητηθεί σε ομάδες η θέση της γυναίκας στις κοινωνίες διαχρονικά. - Τα σχόλια και οι ερωτήσεις των σελ. 69 και 70, καθώς και το δεύτερο παράλληλο κείμενο της σελ. 152 μπορούν να αξιοποιηθούν επίσης για εμβάθυνση στο περιεχόμενο του κειμένου. <p>Για μια αναπαράσταση της δίκης της Καλλιπάτειρας ως μέσου βιωματικής προσέγγισης της γνώσης βλ. σχετικό διδακτικό σενάριο στο αποθετήριο</p>	<p>Δεύτερο συνθετικό λέξη κλιτή - ρήμα: δε θα διδαχθεί.</p> <p>2. Σύνταξη.</p> <p>Τα είδη της μετοχής.</p> <p>Με αφόρμηση την αναγνώριση τύπων μετοχών στο κείμενο, εισάγονται οι μαθητές/τριες στη συντακτική λειτουργία της μετοχής. Ιδιαίτερως επισημαίνεται η χρήση της ως στοιχείου διαφοροποίησης της α.ε. γλώσσας σε σχέση με την αναλυτικότητα της ν.ε. Με όχημα την απόδοση στη ν.ε., γίνεται απλή αναφορά στα είδη της μετοχής (επιθετική, επιρρηματική, κατηγορηματική).</p> <p>Η εξειδικευμένη τυποποίηση (συνημμένη, απόλυτη, ρήματα που συντάσσονται με κατηγορηματική μετοχή) δε θα διδαχθεί.</p>	<p>Σελ. 70: 1-3</p> <p>Σελ. 72: 1-3</p> <p>Σελ. 75: 3, 4 (χωρίς χαρακτηρισμό συνημμένων και απόλυτων)</p>	4
----------------	---	---	--	---	---

		εκπαιδευτικών σεναρίων «Πρωτέας»: http://proteas.greek-language.gr/scenario.html?sid=114			
10 ^η	Δε θα διδαχθεί				
11 ^η	<p>1. Να εξοικειωθούν οι μαθητές/τριες με φιλοσοφικό κείμενο σε συνεχή λόγο. 2. Να έλθουν σε επαφή με τη φιλοσοφική σκέψη των αρχαίων Ελλήνων, ιδιαιτέρως εδώ όσον αφορά τη λειτουργία της δικαιοσύνης και των ποινών, καθώς και την αγωγή των νέων.</p> <p>3. Να αντιληφθούν το φαινόμενο του μετασχηματισμού των λέξεων που χρησιμοποιούνται</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 84 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Με τη βοήθεια των γλωσσικών σχολίων οι μαθητές/τριες προσεγγίζουν το νόημα του κειμένου.</p> <p>- Τα σχόλια και οι ερωτήσεις της σελ. 85 και το παράλληλο κείμενο της σελ. 153 μπορούν να αξιοποιηθούν για την καλύτερη κατανόηση του περιεχομένου.</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Β' συνθετικό: λέξη κλιτή – άκλιτη.</p> <p>- Με την αναγνώριση σύνθετων λέξεων μέσα στα κείμενα, εξοικειώνονται οι μαθητές/τριες με τον μετασχηματισμό των λέξεων που χρησιμοποιούνται ως β' συνθετικά, λέξεων κλιτών και άκλιτων. Συνιστάται η αντιπαραβολή με τη ν.ε.</p> <p>- Ο/Η εκπαιδευτικός προτείνεται να διδάξει εδώ συγκεντρωτικά τη σύνθεση με β' συνθετικό λέξη κλιτή ή άκλιτη. Για τον σκοπό αυτό, μπορεί να αξιοποιήσει σχετικό υλικό από την 7^η (σελ. 55), την 8^η (σελ. 64), και την 9^η ενότητα (σελ. 72).</p> <p>2. Γραμματική.</p>	<p>Σελ. 56: 1, 2, 3</p> <p>Σελ. 64: 1, 2, 3</p> <p>Σελ. 72: 1-3</p> <p>Σελ. 89: 2, 3, 4</p>	4

	<p>ως β' συνθετικά.</p> <p>4. Να αναγνωρίζουν ουσιαστικά, επίθετα και άκλιτα ως β' συνθετικά.</p> <p>5. Να κατανοήσουν τον σχηματισμό και τη λειτουργία της προστακτικής και να αναγνωρίζουν τύπους της προστακτικής ενεστώτα και αορίστου της ε.φ.</p> <p>6. Να εξοικειωθούν με την κλίση καταληκτικών μονόθεμων οδοντικόληκτων σε -ας, -αντος.</p>	<p>Προστακτική ενεστώτα και αορίστου ε.φ. των βαρύτονων ρημάτων.</p> <p>- Με την αναγνώριση τύπων (<i>βοηθείτω, φευγέτω</i> κ.ά.) μέσα από τα κείμενα αναφοράς (κείμενο ενότητας, παράλληλο), επιδιώκεται η εξοικείωση των μαθητών/τριών με τη λειτουργία της προστακτικής στον λόγο και με τον σχηματισμό των γραμματικών τύπων της προστακτικής ενεστώτα και αορίστου ε.φ.</p> <p>Γ' κλίση ουσιαστικών.</p> <p>Οι μαθητές/τριες εξοικειώνονται με την κλίση καταληκτικών μονόθεμων οδοντικόληκτων ουσιαστικών σε -ας, -αντος. Αξιοποιώντας ως αφόρμηση τη μετοχή <i>βοηθήσας</i> του κειμένου αναφοράς και επισημαίνοντας τη μορφολογική αντιστοιχία της με τα τριτόκλιτα καταληκτικά μονόθεμα οδοντικόληκτα ουσιαστικά σε -ας, -αντος, ο/η εκπαιδευτικός εξοικειώνει τους/τις μαθητές/τριες με την κλίση των ουσιαστικών αυτών, παροτρύνοντάς τους σε συγκριτικές παρατηρήσεις με τη ν.ε.</p> <p>(Υλη μεταφερόμενη από το βιβλίο της Α'</p>		
--	--	--	--	--

			Γυμνασίου, σελ. 111).		
12 ^η	<p>2. Να παρατηρήσουν οι μαθητές/τριες τη σχέση μεταξύ του λιτού ύφους του κειμένου και του περιεχομένου του (εκκλησιαστικός, διδακτικός λόγος).</p> <p>3. Να αναγνωρίζουν τους τύπους της προστακτικής ενεστώτα του ρ. <i>είμι</i> και να εξοικειωθούν με τον σχηματισμό και την κλίση της προστακτικής παρακειμένου των βαρύτονων ρημάτων στην ε.φ.</p> <p>4. Να εξοικειωθούν με την κλίση των επιθέτων <i>πολύς</i> και <i>μέγας</i> και να</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 90 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Με τη χρήση των γλωσσικών και ερμηνευτικών σχολίων και των ερωτήσεων της σελ. 92, οι μαθητές/τριες προσεγγίζουν νοηματικά το κείμενο.</p> <p>- Παρατηρούν την ιδιαιτερότητα του κειμενικού είδους (εκκλησιαστικό κείμενο, διδακτικός λόγος)</p> <p>- Προαιρετικά, το κείμενο προσφέρεται για διαθεματική προσέγγιση (παραβολές <i>Καινής Διαθήκης</i>).</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Τα νόθα σύνθετα δε θα διδαχθούν.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Προστακτική ενεστώτα του <i>είμι</i> και του παρακειμένου βαρύτονων ρημάτων ε.φ.</p> <p>- Με αφόρμηση την αναγνώριση τύπων μέσα από το κείμενο αναφοράς, οι μαθητές/τριες καθοδηγούνται με σκοπό την εξοικείωσή τους με τον σχηματισμό της προστακτικής του ρήματος <i>είμι</i> και του παρακειμένου των βαρύτονων ρημάτων της ε.φ.</p> <p>Τα επίθετα <i>πολύς</i> και <i>μέγας</i>.</p> <p>- Στο κείμενο αναφοράς οι μαθητές/τριες αναζητούν τύπους των επιθέτων <i>πολύς</i> και <i>μέγας</i> και εξοικειώνονται με την κλίση τους. Συνιστάται η αντιπαραβολή με τους συναφείς τύπους της ν.ε.</p>	<p>Σελ. 92: 1-3</p> <p>Σελ. 93: 1</p> <p>Σελ. 96-97: 1, 2, 3, 4</p> <p>Σελ. 97: 5</p>	4

	αναγνωρίζουν τύπους τους σε συνάφεια και με αντίστοιχους τύπους της ν.ε.				
13 ^η	<p>1. Να έλθουν οι μαθητές/τριες σε επαφή με ένα απλό κείμενο ιδεών της ύστερης αρχαιότητας.</p> <p>2. Αφορμώμενοι από το περιεχόμενο του κειμένου, να συνειδητοποιήσουν τη διαχρονικότητα θεμάτων της αρχαίας σκέψης, ιδιαιτέρως θεμάτων υγείας και διατροφής.</p> <p>3. Να εξοικειωθούν με την κλίση της υποτακτικής των</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 98 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Με τη χρήση των γλωσσικών σχολίων της σελ. 99, μπορούν οι μαθητές/τριες να προσπελάσουν νοηματικά το κείμενο.</p> <p>- Οι εικόνες των σελίδων 98 και 100 μπορούν να χρησιμεύσουν ως αφόρμηση (οπτικός γραμματισμός).</p> <p>- Μπορούν να συζητήσουν οι μαθητές/τριες την επικαιρότητα των ζητημάτων διατροφής που θέτει το κείμενο. Τα ερμηνευτικά σχόλια και οι ερωτήσεις της σελ. 100 μπορούν να αξιοποιηθούν για την ουσιαστικότερη κατανόηση του κειμένου.</p> <p>- Το κείμενο προσφέρεται για διαθεματική προσέγγιση, λ.χ. με το μάθημα της Οικιακής Οικονομίας,</p>	<p>1. Ετυμολογικά.</p> <p>Τα παρασύνθετα δε θα διδαχθούν.</p> <p>2. Γραμματική.</p> <p>Υποτακτική ενεστώτα, αορίστου και παρακειμένου βαρύτονων ρημάτων μ.φ.</p> <p>Με αφόρμηση την αναγνώριση τύπων μέσα από το κείμενο αναφοράς (<i>προσφερώμεθα, τρέφεται κ.ά.</i>), οι μαθητές/τριες καλούνται να εξοικειωθούν με τον σχηματισμό της υποτακτικής των βαρύτονων ρημάτων στη μ.φ.</p>	<p>Σελ. 100: 1-4</p> <p>Σελ. 101: 2</p> <p>Σελ. 104-105: 2, 3, 4, 5 (ως προς τύπους της υποτακτικής)</p>	4

	βαρύτων ρημάτων στη μ.φ. και να αναγνωρίζουν τους τύπους της σε κείμενο.	Προγράμματα Αγωγής Υγείας κ.ο.κ.			
14 ^η -15 ^η	Οι ενότητες 14 και 15 δε θα διδαχθούν				
16 ^η	<p>1. Να έρθουν οι μαθητές/τριες σε επαφή με ένα ιστορικό κείμενο της <i>Μυθιστορίας του Αλεξάνδρου</i>.</p> <p>2. Να εντοπίσουν χαρακτηριστικά στοιχεία μιας επιστολής εκείνης της εποχής.</p> <p>2. Να εξοικειωθούν με την κλίση της προστακτικής των βαρύτων ρημάτων στη μ.φ. και να αναγνωρίζουν τους τύπους της σε</p>	<p>Το κείμενο της ενότητας (σελ. 120 σχ. βιβλίου)</p> <p>- Το κείμενο της ενότητας δίνεται σε μετάφραση και στη συνέχεια με τη χρήση των γλωσσικών σχολίων της σελ. 121 οι μαθητές/τριες το συγκρίνουν με το αρχαίο κείμενο.</p>	<p>1. Ετυμολογικά. Δε θα διδαχθούν.</p> <p>Σημ. Ο λεξιλογικός πίνακας της σελ. 123 διδάσκεται σύμφωνα με τις οδηγίες.</p> <p>2. Γραμματική. Προστακτική ενεστώτα, αορίστου και παρακειμένου βαρύτων ρημάτων μ.φ. Με αφόρμηση τους τύπους <i>παύσασθε</i> και <i>ἔρρωσθε</i> του κειμένου, οι μαθητές/τριες καλούνται να εξοικειωθούν με τον σχηματισμό της προστακτικής των βαρύτων ρημάτων στη μ.φ.</p>	<p>Σελ. 122: 1, 2. Σελ. 127-128: 1, 3.</p>	2

	κείμενο.		Οι κτητικές αντωνυμίες και οι ετερόπτωτοι ονοματικοί προσδιορισμοί δε θα διδαχθούν.		
	Οι ενότητες 17 και 18 δε θα διδαχθούν				
ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ / ΕΜΠΕΔΩΣΗ	Αφιερώνεται χρόνος για επανάληψη / εμπέδωση της διδαχθείσας ύλης			2	
	Σύνολο προβλεπόμενων διδακτικών ωρών			48	
	ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΑ ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ				
	Με τη διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας επιδιώκεται οι μαθητές/τριες να εξοικειωθούν με τον αρχαίο ελληνικό λόγο και να μπορούν να:				

- Αναγνωρίζουν μέσα σε ένα κείμενο:

- τους τύπους των ουσιαστικών και επιθέτων της γ' κλίσης
- τους ρηματικούς τύπους της οριστικής των βαρύτονων ρημάτων στη μέση φωνή
- τους ρηματικούς τύπους της υποτακτικής και της προστακτικής των βαρύτονων ρημάτων και στις δύο φωνές, ενεργητική και μέση
- τους τύπους της ερωτηματικής, αναφορικής και αόριστης αντωνυμίας και τη σημασιολογική τους διάκριση παρά τις μορφολογικές ομοιότητες μεταξύ τους (ερωτηματική, αόριστη) ή με άλλα μέρη του λόγου (αναφορικές αντωνυμίες, άρθρα, ειδικός σύνδεσμος *ὅτι*)

- Διαπιστώνουν πώς σχηματίζονται οι λέξεις της α.ε. μέσα από τη διαδικασία της σύνθεσης, καθώς και ομοιότητες και διαφορές στο σημασιολογικό επίπεδο της α.ε. και της ν.ε. γλώσσας.

- Κατανοήσουν τη συντακτική λειτουργία του αντικειμένου και να διακρίνουν το άμεσο και το έμμεσο αντικείμενο

- Προσεγγίσουν τη δομή του α.ε. λόγου σε πιο σύνθετες μορφές μέσα από τη μελέτη της βασικής συντακτικής λειτουργίας του απαρεμφάτου (το απαρέμφατο ως ρήμα και ως όνομα, ταυτοπροσωπία και ετεροπροσωπία) και της μετοχής (η μετοχή ως ρήμα και ως όνομα, απλή αναφορά στα είδη της, εξοικείωση με την έννοια της επιθετικής μετοχής).

- Προσδιορίσουν τη συντακτική λειτουργία των προσδιορισμών και να εξοικειωθούν με τους ονοματικούς προσδιορισμούς και ιδιαίτερα με τους επιθετικούς.

- Επισημάνουν τη διαφοροποίηση του ν.ε. λόγου, ως προς την αναλυτικότητά του, σε σχέση με τον α.ε. λόγο.

- Εξοικειωθούν με απλά κείμενα από διαφορετικά κειμενικά είδη της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας, αλλά και της μεταγενέστερης και να ασκηθούν στη γλωσσική κατανόησή τους και στην ανίχνευση απλών υφολογικών στοιχείων που τα χαρακτηρίζουν (ιστορικοί χρόνοι, διάλογος, παραινετικός λόγος), χωρίς να επιδιώκεται συστηματικότερη μελέτη τους.

- Συνειδητοποιήσουν ότι η νέα ελληνική έχει τις ρίζες της στην αρχαία και αποτελεί εξέλιξη και συνέχειά της.